

Izhaja vsaki četrti ob 8. uri popoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znala sa celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne celo leto 3 krone, za pol leta K 1-50. Za Nemčijo je cena listu 6 K, za druge dežele izven Avstrije 8 kron.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in namanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ul. št. 16.

Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Gosposka ul. 9, v ulici Silvio Pellico, v ul. Ponte Nuovo 9, v Kapucinski ulici 1, v Semeniški ul. 12, v prodajalni »Kat. tiskov. društva« Semeniška 10, v Šolski ulici, Nunki ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnem vrtu, po 8 v.

Oglosi in poslanice se računijo po petih vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

V Gorici, 4 aprila 1912

14. številka.

Velika noč.

Pojdi, dragi »Primorski list«, in nesi naša srčna voščila za velikonočne praznike po mestu in deželi! Pojdi do zadnje kočice, kjer prebiva naš naročnik in čitatelj, ter vošči povsod veselo Veliko noč z vznesenimi besedami: Aleluja, t. j. hvalite Gospoda! Gospod je resnično vstal! Na noge!

Velikonočni prazniki so prazniki upanja, veselja navdušenja in življenja. Kristus je smrt premagal in vstal, vstal bomo tudi mi! Smrti ni več, smrti ni več! Kvišku, objokani Evin otroci! Dvignite sklonjene glave izpod teže trpljenja, uboštva in žalosti pozemljanskega življenja! Vse trpljenje, uboštvo in žalost izgine ob gorkem solncu nebeškega upanja. Velikonočni zvonovi nas kličejo v novo življenje. Pojdemo za Kristusom na delo in v boj proti vsem peklenkim močem dobro vedo, da smrti ni. Smrt v Kristusu je najlepše življenje, kakor poje naš pesnik Silvij Sardenko:

Gospod je vstal in se spremenil. Beseda sladka in prijazna: častitljiv grob in Bog povišan, in vera naša, glej, ni prazna. In komur vera je življenje, Gotovo smrt mu bo vstajenje.

Smrti ni! Ta veseli evangelij nesi, dragi »Primorski List«, med vse naše somišljenike in navduši jih za delo in boj, pripravi jih za žrtve, iztrebi iz naših vrst vso malodušnost in boječnost, ker smrti ni! Smrt nam bo vstajenje in najlepše življenje. Oglosi se, dragi »Primorski List« zlasti v vseh ubogih delavskih in kmečkih družinah in oznaži jim veseli velikonočni evangelij: Aleluja, Aleluja! Smrti ni!

Ne zabi oglositi se tudi pri naših nasprotnikih, ki imajo še kaj vere in pokliči jih v naše vrste! Potrkej na vrata in reci: Mir vam bodi! Kristus vas kliče v življenje. Kdor vanj veruje, bo živel in ne bo umrl vekomaj. Vstanite iz smrtnega spanja v novo življenje in novo veselje! Aleluja!

Po celi deželi naj se sliši ta veseli glas: Aleluja! V celem letu nimaš, dragi »Primorski List«, večjega veselja oznaniti ko za Veliko noč. Smrti ni, smrti ni! Aleluja! Ta glas je iskrica nebeškega upanja, ki jo je prinesel Kristus, da ž njo vname cel svet.

Poživljeni po tej veliki skrivnosti, začnimo novo, nesebično, požrtvovalno življenje, ker smrti ni. Aleluja!

Skleni trdno!

Ako čitaš »Primorski list«, stori za Veliko noč še korak naprej in skleni trdno, da ga hočeš tudi naročiti. S tem boš koristil dobri katoliški stvari in krščansko-socialni stranki na Goriškem.

Ako si pa že naročen na »Primorski list«, stori sedaj še korak naprej in skleni trdno, da ga hočeš dajati drugim

čitateljem. Morda pridobiš na ta način novega naročnika. Skušaj pridobiti za Velikonočne praznike vsaj enega naročnika.

Ako znaš pisati, skleni trdno, da hočeš vsak količjak važen dogodek takoj naznaniti svojemu »Primorskemu listu«. Tvoje pero naj nikdar ne zarjavi! S tem boš zelo koristil dobri katoliški stvari in celi krščansko-socialni organizaciji na Primorskem.

Kraški vodovod.

Vže pod ministerskim predsednikom baronom Gautsch-em se je vršila na Dunaju interministerijalna konferenca, ki se je pečala izključno z vprašanjem, kako preskrbeti Kras z zadostno, zdravo pitno vodo.

Konferenca je poverila izvršitev tega projekta g. dvornemu svetniku Marcus-u, čegar ime je ozko spojeno z velikim podjetjem namakanja tržiške ravnani, in on uživa doli v Furlaniji tudi zaslužen spoštovanje.

Gospod dvorni svetnik se je takoj resno poprijel dela, proučil vse razmere in zaupno stopil v dotiko tudi z onimi činitelji, ki imajo s tega ali onega stališča interes nad tem, da se ta ideja uresniči.

Tudi deželni odbor, ki je zelo interesiran pri tem načrtu, je bil vže pred letom dni obveščen o vladnem stremljenju, preskrbeti Kras z zdravo pitno vodo. Tudi tam so se vršile v navzočnosti g. dvornega svetnika konference o tem predmetu. Deželni stavbinski urad je neposredno sodeloval pri sestavi in glavnih potezah tega velikanskega podjetja.

Če ni prišlo o tem nič v javnost od strani deželnega odbora, se je to pač zgodilo zgolj le na željo višjih krogov, ki so hoteli, naj se zadeva smatra kot zaupna.

Ker je pa minister za javna dela izjavil v javni seji drž. zbora v imenu poljedelskega ministra, da namerava vlada v najkrajšem času preskrbeti Kras z dobro pitno vodo ter da bo delo, za katero so načrti vže skoraj izgotovljeni, stalo okroglih 7 milijonov kron, se nam vidi umestno, da tudi mi spregovorimo o tem podjetju nekaj besedij.

Čas je, da se je vlada ozrla tudi na našo obmejno kronovino ter da skuša zboljšati kulturne in gospodarske razmere tu na jugu.

Osobito je potrebno, da stori vlada kaj tudi za Kras, ki je prava trdnjava avstrijskih teženj ob Adriji.

Namera preskrbljenja Krasa z dobro pitno vodo je zelo hvalevredna in prepotrebna. Gospodarski razvoj Krasa in višji državni interesi zahtevajo izvršitev tozadavnega dela imperativno.

Na Krasu bi vladale najugodnejše zdravstvene razmere, ako bi bil isti preskrbljen z dobro pitno vodo. Kraška burja učinkuje bolj nego katerakoli karbolska kislina, ona ščiti tamošnje ozračje vsakih mijazmov in bakterij; a inče pihlja tudi v najtoplejših dneh prijeten cefirček po kraških holmcih, ki dela bivanje na Krasu prijetno. Le dobre vode za ljudi in živali pomanjkuje. Kar so pili in pijejo še dandanes tam ljudje in živali, je nečuvstvo.

Deželna uprava, ki se drži načela, da sta čist zrak in dobra pitna voda predpogoji zdravju, se je s pomočjo melioracijskega urada v Trstu po možnosti trudila, da bi zboljšala vodne

Prevarjeni slepar.

(Konec.)

Žalostna nezgoda je vzbudila v prijatelju sočutje. Rad bi revežu pomagal, ali kako? Naenkrat mu šine v glavo dobra misel, kdo bi utegnil morda še vendar kaj pametnega v ti zadevi svetovati. »Veste kaj, pravi, pojdite k advokatu Lisjaku. Ta dohtar je prebrisan in pošten. Ako Vam ta ne zna pomagati, ne boste videli nikdar več svojih tisoč goldinarjev.«

Kmalu potem je Kobilar že natančno opisal odvetniku Lisjaku, v kako zadregu je prišel pri »Črnem kozlu«.

»Ali imate še drugih tisoč goldinarjev na razpolago?« ga vpraša advokat. »O toliko bi že lahko skupaj spravil, odgovori naš Jurij. »Spravite torej le skupaj tistih tisoč goldinarjev, svetuje mu odvetnik. Potem pojdite s svojim tovarišem, ki Vas je poslal k meni, zopet h krčmarju pri »Črnem kozlu«. Recite mu, da ste se res pomotil, da naj blagovoli oprostiti in naj Vam v

dokaz mesečnega zaupanja shrani teh tisoč goldinarjev. Na to pa morate paziti, da sprejme vsekakor denar in sicer v pričo Vašega prijatelja. Če se to zgodi, je ptiček ujet in mi smo na konju. Ste-li razumeli? Zdaj pa storite najprej to in potem pridite zopet k meni.«

Kobilar je prikimal: »Da.« A ko je bil zunaj, je začel majati z glavo, ugibal je in ni mogel umeti, zakaj naj nese še drugih tisoč goldinarjev tistemu sleparju. Toda naposled je sklenil vendar izvršiti, kar mu je velel dohtar Lisjak, ki mora neki že vedeti, zakaj treba tako delati.

Šel je torej po dotični denar in nesele je drugih tisoč goldinarjev s svojim prijateljem vred k »Črnemu kozlu«. Lahko si mislimo, kako je strmel in se čudil krčmar, ko je čul, da se ubogi kmet še opravičuje radi one pomote in da ga zopet prosi, naj mu shrani njegov tisočak. Branil se je z vso silo iz začetka. A Kobilar mu je le prigovarjal s prilizljivimi besedami in skesano ga rotil, naj sprejme denar ter naj nikar ne zameri radi tiste neprijetne pomote. Kr-

čmar ni naposled več vedel, ali bedi ali sanja, in vsled neprestanega, vsiljivega moledovanja je vzel še tisoč goldinarjev od Jurija.

Nato hiti Kobilar, kakor mu je bilo naročeno, k svojemu odvetniku, ki ga pred vsem vpraša, ali je gostilničar vzel prej denar in sicer v pričo prijatelja. »To že, mu odgovori Jurij, a vesel bi bil jaz, če bi imel nazaj vsaj zadnji tisočak.« »Bodite le brez skrbi in ne bojte se nič, ga tolaži dohtar Lisjak; prej ko mislite, dobite ves svoj denar. Pojdite zdaj kar naravnost sami h krčmarju in zahtevajte od njega svojih tisoč goldinarjev. A pazite, da tega nihče ne vidi. Zategadelj ne zinite o tej reči nikomur, niti svojemu prijatelju. Kadar potegnete te novce, imate že svojih prvih tisoč goldinarjev. Potem vzemite še svojega tovariša s sabo in terjajte od krčmarja še tisto svoto, ki ste mu jo izročili, ko je bil prijatelj z vami. Tako pridete do vsega svojega denarja.«

Zdaj se je še le izjasnilo v Jurijevi glavi. Stori se seveda, kakor mu je rekel advokat. Prvih tisoč goldinarjev mu

je koj brez obotavljanja vrnil gostilničar želeč mu dobre sreče pri kupčiji. Ko je pa Kobilar čez nekaj časa prišel s prijateljem in zahteval izrecno tisoč goldinarjev, ktere je dal shrani v pričo svojega tovariša, to bi morali videti dolgi obraz, ki ga je naredil krčmar. Mrmral je nekaj nerazumnega pred se. Toda spoznal je svoj kočljiv položaj ter molče prinesel in odšel z istim kislim obrazom tisoč goldinarjev.

Ko je Kobilar prejel svoje novce, se je preselil kar precej k »Zlatemu zajcu«, kjer je bilo že nekaj prostora praznega. Se svojim prijateljem sta zalila tam z najboljšim vinom srečni konec nesrečnega pripetljaja. Da nista več molčala o vsi stvari, se razume samo o sebi. — Kmalu je vedelo o tem celo mesto. Vsi so se porogljivo posmehovali prevarjenemu sleparju. Krčma pri »Črnem kozlu«, že prej ne posebno obiskovana, je bila odslej popolnoma prazna. Čez nekoliko tednov je izginil tudi goljufivi krčmar iz mesta kakor kafa, da ni bilo o njem več ne duha ne sluha.

razmere na Krasu. V zadnjih letih se je v tem oziru tudi mnogo storilo. Napravila so se napajališča in kapnice tuintam. Toda to so le paljativna sredstva, ki odpomorejo le deloma in začasno zdravstvenim zahtevam Krasa. Marsikatero tako podjetje se je moralo tudi opustiti radi ubožstva občin, ki niso mogle pretrpeti pokritja zadevnih stroškov čez državno in deželno podporo. S kraškim projektiranim vodovodom bi bil napravljen enkrat za vselej konec tej vodni mizeriji.

Nedeljska »Edinost« se peča tudi s tem vprašanjem in navaja, da misli napraviti poseben konsorcij gravitacijski vodovod, dočim hoče vlada spraviti vo do iz Hublja, Vipave in Reke potom se saik in gonilnih močij na Kras.

V kolikor smo mi poučeni o stvari, niso načrti označenega konsorcija izvedljivi, ker ne zadošča vode tam, kjer jo misli konsorcij zajeti. Tudi bi konsorcij vodo na Krasu prodajal, kar ni v korist gospodarskemu razvoju Krasa. Tudi ne odgovarja po naših informacijah resnici, da hoče vlada vzeti vodo iz Hublja, Vipave in Reke. Voda iz Reke je tako nezdrava, da ne more priti v poštev, ona iz Hublja ali Vipave bi zahtevala vsaj trikratno dviganje od izvirkov v krnice na različne višočine in ne bi le podražila, marveč skoro onemogočila kraški vodovod.

Tozadevna namera je vsa druga, toda nismo pooblaščen odkriti pajčolan, ki jo pokriva. Zato prepuščamo to času.

Gospod dvorni svetnik Marcus si je postavil v Furlaniji trajen spomenik; on želi postaviti si tudi v slovenskem delu dežele tak spomenik. Uverjeni smo, da se mu to posreči. V to pomozi Bog!

Cesar in Madjari.

Ogrski ministerski predsednik grof Khuen-Hedervary je bil v soboto v četrtič imenovan za ministerskega predsednika. Odpovedal se je bil pred par tedni predsedništvu, ker je naletel pri razpravi o brambnih predlogih v ogrskem parlamentu na nepremostljive težkoče. Parlament je namreč z vso odločnostjo zahteval, da se prenese pravica, ki je zajamčena le kroni na podlagi člena XVIII zakona iz l. 1888, da sme namreč vladar vpoklicati in zadržati v vojaški službi rezervnike in nadomestne rezervnike, ako to zahtevajo razmere, na ogrski parlament. Ker pomeni taka zahteva kršenje pravic vladarja, je samo ob sebi razumljivo, da naš cesar ni mogel mirno dopustiti, da pride do sklepanja o tem vprašanju v ogrskem parlamentu. — Ministerski predsednik Khuen je bil vsled tega nešteto krat v

avdijenci pri cesarju. Vspeli njegovih avdijenc in posvetovanj je bil ta, da je demisijsko. Ali v soboto mu je cesar zopet poveril vladno na Ogrskem.

V petek je bil grof Khuen pri vladarju v avdijenci, pri kateri se je odigral velevažen pogovor. Grof Khuen je referiral cesarju o pogajanjih o vprašanju rezervnikov in cesar je pri tem izjavil sledeče:

»Vi veste, da sem bil jaz, ki vladam nad 60 let in ki nosim 45 let ogrsko krono, vedno odkritega konstitucionalnega mišljenja in da sem vedno rešpektiral ustavne pravice dežele.

»Tudi sem se vedno veselil nad gospodarsko povzdigo in procvitom Ogrske.

»Ogrska ni imela nikdar bolj odkritosrčnega prijatelja kot mene.

»Kljub temu se mi hočejo sedaj nakrat kratiti vladarske pravice in se mi bližajo z nezaupanjem.

»Če se ne odstrani resolucijsko vprašanje (glede rezervnikov), potem mi ne preostaja drugega — Vi poznate razmere — kot da«

Tu je napravil vladar z roko mahljaj, ki je dovolj jasno govoril o njegovih osebnih namenih.

Grof Khuen-Hedervary pa je vladarja prekinil z glasnim vsklikom: »Bog varuj!« in cesar je nadaljeval:

»Sedaj ni čas za sentimentalitete. To je enkrat tako in govorim po dobrem premišljevanju. S tem morate računati.

»Če torej tega nočete, morate odpraviti iz sveta resolucijsko vprašanje, in sicer se mora to hitro zgoditi, to se mora takoj zgoditi.«

Pomembni znak z roko ni pomenjal nič drugega, kot da se misli cesar odpovedati prestolu. Ta pogovor je grof Khuen-a hudo pretresel in koj je poklical ogrske ministre na Dunaj, da prilagodijo stališče ogrske vlade v vprašanju rezervnikov tozadevnemu stališču vladarja.

Ogrski ministri so sicer odnehali od prejšnjega stališča. Sedaj je vprašanje, kako bodo znali vplivati na parlament, da se tudi on udá.

Madjari niso letos prvič poskušali prisvojiti si gotove jim ne pristojne pravice glede armade. Že l. 1903 so hoteli ločitev celokupne armade, a se je takratna kriza tudi le vsled energičnega nastopa vladarja plegla. Prepričani smo, da če sedaj odnehajo, ne bo dolgo trajalo in bodo zopet prišli s kako zahtevo na dan, ki bi znala razcepiti avstro-ogrsko armado. Ali pazijo naj, da se ne naveličajo merodajni krogi njih separatističnih tendenc in potem se jim bo slabo godilo. Dobro vemo, da se bo Madjari trializma, to pa zato, ker bi s trializmom tudi bila pri koncu moč Ogrske. Jugoslovansko kraljestvo pod

žezlom Habsburžanov pomenilo bi smrtni udarec Ogrski in Ogrska bi doživela svojo prvo delitev.

Grozen zločin v Modrejcah.

Oče razsekal svojo ženo in lastna dva otroka.

Pri Sv. Luciji na mostu, 29. marca. (Izv. dop.) Včeraj je bila mala, prijazna vas Modrejce — rojstni kraj pok. profesorja Andreja Kragelj-a — prizorišče groznega zločina. Ob potociču nekoliko ločena od drugih bivališč leži hiša šte. 34, v kateri je bivala družina Franca Kragelj pok. Mohorja, približno 40-letnega vdovca, a zopet oženjenega s 34-letno Štrukljevo iz Loma. Zakonska sta imela 2 hčerki, eno 4 in eno 2 letno; družinski odnošaji so bili zelo neprijazni, nekoliko, ker je bil mož malo čudak in kakor pravijo, ne prav normalen, nekoliko pa tudi radi tega, ker ga je ona, kakor on sam pripoveduje, zelo zanemarjala, ga pustila stradati in mu niti v bolezni ni hotela streči.

Zdi se, da je včeraj njegova nejevolja vskipela do vrhunca in da je ni mogel več brzdati. V skrajni razburjenosti je na vse zgodaj (okoli 4 ure) zgrabil za sekuro in je ženo, ki je še ležala v postelji, mahnil enkrat po tilniku in enkrat po glavi, provzročivši jej dve globoki, smrtni rani, po katerih je izkravala. Potem je svojo krvoločnost še razpasil nad nedolžnima hčerkama. Stareja je ležala pri materi, druga pa v zibelki v prvi sobi; obe sta globoko presekani čez usta do čeljusti in vsaka ima še zraven tega hudo rano na roki. — Ko je dovršil svoje zversko dejanje, je položil mali hčerki, ki je spala v isti sobi kakor on, božje razpelo na prsi. Na to je zaklenil hišo, pustivši ključ v vratih in se odpravil od doma. Ob 11. uri predpoldne se predstavi sodniji v Tolminu in ovadi samega sebe. Pa mu niso prav verjeli, ker so menili, da se mu je zmedlo v glavi in poslali so orožnike na njegov dom, da se prepričajo, ali in kaj je resnice na ovadbi. Ko sta tolminska orožnika ob 1. uri popold. prišla na lice mesta, še ni nihče v vasi kaj slutil o strahovitem dogodku, ki se je žal obistini! v svojem celem groznem obsegu in z nepopisno grozo napolnil mirne vaščane in celo okolico. — Pozneje je prišla sodna komisija in je doznala in popisala dejanski stan. Zvečer okoli 8. ure so prenesli mrtlice v mrtvašnico na sv. lučjskem pokopališču, kjer se danes vrši raztelesenje po sodni komisiji.

Politični pregled.

Državni zbor.

V petek je posl. zbornica končala prvo čitanje o kanalskih predlogih, ki so bile odkazane posebnemu odseku, broječemu 52 članov.

Nato je zbornica vsprejela zakonsko predlogo o davčnih olajšavah za pridobitne in gospodarske zadrage. — Sprejeta je bila nato sladkorna konvencija. Zbornica je potem brez debate sprejela predlogo glede odstranitve kaznivosti pri kršenju kontraktov in spreniemo § 74 obrtnega reda.

Tudi v petek so se godili v zbornici škandalozni prizori med soc. demokrati in drugimi poslanci raznih nemških strank. Seja je trajala do polnoči. — Prihodnja seja bode dne 18. aprila. Kot prva točka dnevnega reda je določena uradniška službena pragmatika.

Zasedanje delegacij.

Skupne delegacije se snidejo koncem tega meseca v svrhu, da dovolé podaljšanje proračunskega provizorija za nadaljnih šest mesecev.

Ogrska kriza

ni, kakor se zdi, tudi z zopetnim imenovanjem grofa Khuen-Hedervary-ja še odpravljena. Ta vtis so dobili politični krogi vsled zadržanja ogrske poslanske zbornice pri seji v pond. Madjari hočejo — tako se zdi — na vsak način rušiti edinost armade s tem, da ne odnehajo od svojih protizakonitih zahtev glede vpoklicanja rezervnikov. V ponedeljkovi seji ogrske poslanske zbornice se je vršila debata o vladni izjavi glede rezervnikov in stranke so pri tem pokazale, da Khuenom niso bile zadovoljne. Ta pojav le še bolj poojstruje krizo. V torek in včeraj se je nadaljevala debata o vprašanju rezervnikov. Včeraj je bilo zasedanje ogrske poslanske zbornice odgodeno do 12. aprila.

Ban Cuvaj — kraljevi komisar na Hrvaškem.

Kakor znano je bil hrvaški sabor razpuščen, še predno se je sešel. Nove volitve so se imele razpisati dne 3. t. m. To se pa ni zgodilo, marveč je cesar imenoval hrvaškega bana Cuvaj za kraljevega komisarja za Hrvaško. S tem so se volitve odložile in poneha za časa, ko bo vladal kraljevi komisar, ustavna zakonodaja na Hrvaškem. — Vsled tega se boje v Zagrebu in na deželi nemirov. V Zagreb je došlo 350 orožnikov. — Kraljevi komisar Cuvaj je že začel svoje delovanje na novem mestu in izdal je tri »fermane«: prvi se tiče cenzure časopisja (enake odredbe je izdal tudi Napoleon III. 2. decembra l. 1851, ko se je proklamiral za francoskega cesarja), druga odredba prepoveduje zborovanja in s tretjo odredbo se je izročila policija na Hrvaškem v roke deželne vlade ter so se po važnejših krajih ustanovili policijski komisarjati. Pričakuje se, da vlada razglasi obsedno stanje nad Zagrebom, ako bi se pojavili najmanjši nemiri.

Sestanek ruskega carja z nemškim cesarjem.

Listi poročajo, da se bo vršil prve dni avgusta sestanek ruskega carja z nemškim cesarjem, kateri sestanek bo velike politične važnosti.

Darovi.

Jubilejni darovi za Slovensko Sirotišče:

P. n. gg.: Franc Kofol krojač Volčje 50 v; Ana Gerbec pekarnica v Gorici 80 vin; Franc Delkin trgovec v Gorici 1 K; Nekdo v Gorici 50 vin; Josip De-

Prašiča mu je ukradel.

Neko nedeljo popoldne je sedel kakor navadno Tone Stiskavec s svojimi tremi sosedi skupaj in je spravil govor na stvar, ki mu ni dala že nekaj dni miru v glavi. »Bliža se zopet čas,« je rekel, »ko bo treba klati. Človek ne ve, kaj bi naredil. Ako pošlješ vsem sorodnikom in znancem koline, ti ostane od celega prašiča ravno toliko, da pokušaš, kakšen je bil. Kaj pravite, če bi se mi zmenili tako-le: vsakdo izmed nas naj poreče, kadar zakolje, da so mu prašiča ukradli. Tako obdržimo lahko vse za-se, ne da bi morali komu kaj dati.« — »Prav imaš, tako porečemo vsi,« se oglašil prvi s posebno gorečnostjo Miško Uzmovič. Tudi druga dva tovariša prikimata bolj hladnokrvno: »Doro, pa porečemo tako.«

Nekoliko dni kasneje zakolje Tone svojega prašiča. A po noči mu ga tatje ukradejo. Na sumu je imel takoj soseda Uzmoviča, ki je bil sploh na glasu, da živi v večnem nasprotju s sedmo božjo zapovedjo.

Naravnost teče k njemu in žalosten tarna: »Miško, danes po noči so mi prašiča ukradli.« — Uzmovič se pomenljivo namuzne in se prešerno smeje: »Da, da, tako porečemo vsi. Kosmata kapa, ti pa znaš prav izvrstno igrati svojo ulogo, da bi je boljše ne mogel.« — »Kakšno ulogo,« zarjavi srdito Stiskavec, »kaj kvasiš? Bes te plentaj! Meni so res prašiča ukradli.« Namigniti je že mislil tudi, koga ima na sumu. A premislil se je. Pri tem navihanjem lisjaku moraš biti oprezen. Sicer ti utegne še naperiti kako tožbo radi razžaljenja časti in pred sodnikom brez dvojbe pogoriš, ker nimaš dokazov in priči za svojo trditev.

Ostrašiti pa je vendar hotel dozdavnega krivca, če bi to morda kaj pomagalo. »Veš, dragi moj Miško,« je zapretil konečno, »tatvino vsekakor ovadim žandarmeriji, naj pa žandarmi preiščejo, kdo je storil.« — »Pojdi, pojdi, Tone!« ga zavrne Uzmovič. »Saj moramo potem mi vsi izpovedati, kako smo se pogovorili in konec bo naše šale. Zakaj

smo se pa zmenili, da porečemo vsi tako?«

Nato se je obrnil Stiskavec proti domu, ves zelen je pihal od jeze sam s sabo govoreč: »Ta je lepa! Zdaj ne smem niti ovadbe napraviti. Drugače bom imel poleg škode še sramoto. Edino torej treba molčati o tej preklicani stvari.«

In črnil ni besedice dolgo o tem. Še le ko se je približala Velika noč, ni mogel več molčati. Prekipela mu je notranja bridkost. S komer se je sešel, mu je pravil svojo nezgodo. Tako smo tudi mi o nji zvedeli. Vsako leto smo imeli v družini za praznike obilen poboljšek. Zdaj pa nam odpade še to. Da bi vsaj za letos popolnoma in ne samo tako na pol odpravili velikonočne praznike. Tako je končaval svojo pripoved deloma iz žalosti radi svoje bede, deloma pa iz nekake zavisti do srečnejših ljudi, ki si lahko za praznike kaj boljšega privoščijo.

kleva, trgovec 1 K; v nabiralniku v gostilni g. Josipa Gorjanc 1 K; veleč. g. Josip Kos, vikar v Brestovici nabral 25 kron, katere so darovali: veleč. gg. A. Bratina 10 K; S. Kos 10 K; in I. Kos 5 kron; dr. Emil Gresič, zdravnik, 4 K, monsig. Frančišek Castellitz, rektor centr. bogoslovnice, za svoj imendan 5 K, N. N. 2 K. Slavno starešinstvo v Bovecu dovolilo 20 K. Nekdo iz ljubeznidopokojnice 100 K (50 K za »Alojzijevešče«).

Bog poplašajstotero! Vse v boljšo bodočnost slovenskega naroda pod slavno vladonjega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I.!

Za »Dijaško mizo«.

P. n. gg.: dr. Šorli 2 K, dr. Kobal Ignac 2 K, Hribar Teodor nabral pri taroku 66 vin, Mons. Pavletič Josip 2 K, Tabaj Ivan 2 K, Stepančič Vladko nabral v Temnici 2,50 K, Kegljaski klub klerikalcev pri »Zl. Jelenu« 1 K, Doktorič David nabral pri »Treh kronah« 9 K, Hribar Teodor, trgovec 20 K, Doktorič David, kaplan na Placuti in vodja »Alojzijevešča« 20 K.

Bog povrni!

Domače in razne vesti

»Primorski List« napreduje vsestranski. Število njegovih naročnikov in brancev raste od dne do dne. Skrbeli bomo, da bo list tudi po vsebini vsestranski napredoval. Cena od sedaj do konca leta je le 2 K 25 v.

Na delo za »Primorski List« ob velikonočnih praznikih. Lepa prilika se nudi sedaj ob velikonočnih praznikih, da nabereimo novih plačujočih naročnikov »Primorskemu Listu«, najstarejšemu katoliškemu listu na Goriškem. — Krščanski oče, krščanska mati, mladenič in dekle, krščanski duhovnik in učitelj, na delo za naš list, ki je premagal že nešteto napadov odkar izhaja. Bili so ga z desne in z leve, a krepko je odbijal napade in vedno šel kot zmagovalec. Liberalci so hujskali proti njemu in mu skušali na ostuden način odjedati naročnike. A bolj ko so hudobe besneli, bolj se je ljudstvo oklepalo našega lista.

Sedanji škof dr. Mahnič, pokojni knez nadškof dr. Zorn, enako nepozabni pokojni kardinal Missia, kakor tudi pokojni knez nadškof Jordan, vsem je bil »Prim. List« na srcu in so se iz srca veselili njegovega napredka. Tudi sedanji knez nadškof dr. Frančišek Sedej se je ponovno izrazil, da mu je na srcu razvoj »Prim. Lista«. — Zatorej dragi prijatelji in somišljeniki, ob velikonočnih praznikih na delo za »Pr. List« in ostro zavrnite one, ki bi skušali naš list vreči iz kake krščanske hiše!

Slovenskim kolonom na znanje. — Deželni odbor ni glede podpore kolonom še ničesar odločil. Čaka še neka pojasnila od strani vlade.

Nagrade za uzorne svinjake bo razdelil deželni odbor v kratkem.

Vzglede krščanstva je pokazal naš prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand s tem, da je obiskal minuli pondeljek vzhle kratkemu času, ki mu je bil odmerjen za bivanje v Gorici, stolno cerkev. Nekateri naši liberalci ne vidijo cerkve od znotraj leto in dan! Kak razložek!

Drugi velikonočni praznik po odredbi sv. stolice, odpade. V Gorici in sploh na Goriškem se bo praznoval kakor navadni prazniki.

Kraški vodovod in A. Gabršček. A. Gabršček je začel v svoji »Soči« razpravljati o vodovodu za Kras in to zato, ker je baje tudi on član konsorcija, ki je imel preskrbeti vodo Kraševcem. —

Kjer je ta nesrečni A. Gabršček zraven, tam jo gotovo polomijo. In taka bo tudi z imenovanim konsorcijem. Če bi morali čakati Kraševci, da bi jim A. Gabršček prekršbel vodo, bi čakali toliko časa, da bi se poprej Soča obrnila gor proti Krasu. Zatorej rečemo še enkrat. Kjer je A. Gabršček zraven, tam ni bilo, ni in ne bo nič.

Holá, kaj pa to pomeni? Znano je, da je vlada razdelila občinam na Krasu 40.000 K državne podpore za popravilo občinskih poti in napravo javnih del. Gospod državni poslanec Fon je objavil v naših listih, da pride sedaj na vrsto goriško glavarstvo, in sicer iz umljivih razlogov najprej ajdovski sodni okraj. A nedeljska »Edinost« piše pod naslovom »Podpora za Kras«, da je vlada določila po posredovanju drž. poslanca za Kras dr. Gustava Gregorina za sežanski in komenski okraj 50.000 K podpore za bedo, ki se razdeli na poseben način. **Podpora za ajdovski okraj se določi šele pozneje.**

Pa ne morda da bi bil dr. Gregorin intrigiral proti podpori za ajdovski okraj, ki je bila vže določena? Liberalci iz ajdovskega okraja, ki ste strastno agitirali za dr. Gregorina in na glas vpili: Živio dr. Gregorin, poprašajte svojega gospoda poslanca, kaj je na tem resnice? Ali je to hvaležnost za Vaš trud?

Nekaj za »profesorja« Seidla. »Soča« z dne 28. marca piše, da je berlinski univerzitetni profesor Waldmayer na Dunaju predaval o človeških možganih na enak način, kakor Seidl v Gorici. Na to odgovarjamo: 1. da tega ne verujemo, 2. da priznavamo, da se tudi med univerzitetnimi profesorji dobe omejeni ljudje in 3. da si pa vendar ne moremo misliti, da bi bil univerzitetni profesor Waldmayer tako omejen, da bi govoril in pisal, kakor Seidl, sledeče besede: »Snov in sila sta eno in isto, le ob različnih pogojih se javljata z različnimi učinki; prav za prav biva edino le sila, pojem »snov« je pomotna abstrakcija naivnega mišljenja.«

Plesi. Na vogalih goriških ulic nazarjajo plakati, kje se bodo začeli plesi velikonočne praznike. Plesni dirndaj bo seveda zavzemal največje dimenzije v Furlaniji. A tudi slovenska stran ne bo mnogo zaostajala. Ne vemo, zakaj se ravno na Goriškem toliko pleše! In vendar se v drugih deželah, n. pr. na Kranjskem, Štajerskem, na Zgornjem in Dolnjem Avstrijskem ne pleše niti za petino kakor pri nas. Zakaj? ker so ljudje pametni, varčni in vejo, kako se denar trdo služi. Le na Goriškem ne ve mladina, kaka neumnost je ples. Županstva le velike »takse« za plese. Stariši bodo hvaležni!

Vreme. Včeraj in danes imamo po dolgem času zopet lepo, solnčnato vreme. Samo temperatura se je za mnogo znižala, kar je posledica neviht in snega v drugih krajih, kot poročamo na drugem mestu.

Soča je minuli pondeljek močno narastla. Drvila je s seboj mnogo lesovja in drugega. Ta dan se je spet pokazalo, kako nujno potrebna je regulacija Soče in njenih pritokov.

Papeževo zdravje. »Wiener Allgemeine Zeitung« poroča, da je papeževo zdravje dobro. Papež sicer izgleda, kot bi se bil za mnogo postaral, ali ta vtis naredijo beli lasje, ki jih pusti rasti in ki mu segajo do ramen.

Naznanilo glede evharističnega shoda. P. n. gg., ki se mislijo udeležiti evharističnega kongresa dne 18. aprila v Gorici, so naprošeni, naj javijo preč. vodstvu centralne bogoslovnice do 15. aprila, je-li se hočejo udeležiti tudi skupnega obeda, ki bo v bogoslovnici za plačilo 3 K.

Groß Strassoldo je umrl v Strassoldu v Furlaniji. Bil je župan tamošnje občine.

Mesar — sodnik. (Resnični dogodek.) Peljala sta se dva mesarja z dežele v neko vas po živino za mesnico. Vozil se je z njimi tudi en posestnik, ki je v isti vasi nameraval kupiti si kravico. V dotični vasi so se ustavili v neki gostilni in pustili so voz na dvorišču. — Mesarja sta se nato podala v vas po svojem poslu. Kar se spomni en mesar, da je pustil v vozu $\frac{3}{4}$ kg teletine, ki jo je vzel s seboj, da bodo imeli kaj kosila. Poskoči nazaj v gostilno in naroči gostilničarju, naj vzame teletino in naj jo napravi za kosilo. Potem sta se zopet odstranila mesarja. Kako sta pa bila začudena, ko jim je pri vrnitvi gostilničar naznanil, da ni našel teletine v vozu. No pa eden mesarjev se je hitro spomnil, da mora biti teletina pri onem posestniku, ki se je z njim peljal, ker je vedel le on za teletino. Koj so ga prijeli in en mesar se je povspel do sodnika. Ukazal je gostilničarju naj preišče posestnika in res, našel je vso teletino pri posestniku. Ker se je pa mesarju najbrže zdelo poslovanje naših sodnij prepočasno, sedel je sam na sodnijski stolec in narekoval je sledečo obsodbo proti posestniku, ki se je z njim pripehljal: 20 K globe, ker je preiskal mesarjev voz, drugemu mesarju poravnava škodo za ukradenih $\frac{3}{4}$ kg teletine 20 K, gostilničar dobi odškodnino 20 K za zgubljeni čas pri preiskovanju, 20 K občini za uboge in za one, ki so pasli pri celem prizoru svojo radovednost, je moral posestnik plačati 10 l »vipavca«. Vsega skupaj je torej moral revež plačati 88,80 K za $\frac{3}{4}$ kg teletine. Revež si ni znal drugače pomagati, kot da je koj kaznen nastopil in plačal je. Toda zdi se, da bo govoril o tej stvari drud sodnik — tak namreč, ki je za sodnika v resnici študiral.

Razglas. Razpisuje se natečaj za 20 prostorov za brezplačno zdravljenje dvajseto ubožnih škrofuloznih ali rakičnih dečkov oziroma deklic dežele v prvem avstrijskem morskem zdravilišču v Gradežu tekom prihodnje zdraviliške dobe.

Prošnje, ki morajo biti opremljene z mnenjem občinske oblasti, s pričevalom o cepljenju koz in z dokazilom, da so prosilci pristojni v kako občino Goriške ali Gradiške, kakor tudi z ubožnim in zdravniškim spričevalom glede bolezni prosilcev, naj se vložijo pri deželnem odboru do 15. maja t. l. Nadalje se morajo opremiti prošnje s potrdilom c. kr. okr. zdravnika, da prosilci niso nalezljivo bolni in da v hiši, kjer stanujejo, ni sedaj in tudi v zadnjih štirih tednih ni bilo sličnih bolezni.

Kršenje delavske pogodbe. Paragrafa 85. in 86. obrtnega reda govorita o kršenju delavske pogodbe med gospodarjem, oziroma obrtnikom in delavcem. Po sedanjih določbah ima gospodar več pravic, nego delavec ali pomočnik. Delodajalec ali obrtnik mora sicer pomočniku izplačati pogojeno plačo za pogodbeno dobo, ako ga je preje brez vzroka odslovil; pomočnik mora sicer tudi gospodarju povrniti škodo, ako je brez vzroka zapustil delo, toda pomočnik je tudi kaznovan zaradi prestopa. Ta kazen pa gospodarju ali obrtniku prav nič ne koristi. Zato je predložila vlada posl. zbornici zakonsko novelo, da ta kazenska določba proti pomočniku odpade v § 86, kar je poslanska zbornica v petkovi seji vsprejela.

Cesar bo prebil velikonočne praznike v Wallsee-ju. Govorilo se je, da se poda za praznike v Budimpešto, a to se ne bo zgodilo.

Dobiček v tobačni režiji. V naši državi je znašal dobiček za tobak v letu 1911 nič manj kot 312 milijonov kron.

Gad je pičil pred nekaj dnevi v Barbani pri Pulju 12 letnega dečka, ki je

na polju iskal špargeljne. Par dni pozneje pa je deček v groznih bolečinah umrl.

Nevilute. Na severnem Štajerskem imajo hude snežne nevihte, tako da imajo vlaki velike zamude. V Marija-Zell-u je padal sneg 30 ur.

Na južnem Tirolskem imajo neprestan dež, medtem ko pada na severnem Tirolskem sneg. Bojé se snežnih plazov.

Po celem Ogrskem pada neprestano dež in deloma tudi sneg. V več krajih je vsled mraza uničena letina zgodnjih pridelkov. Nevihte so deloma pretrgale telegrafične zveze. V Kašavi je močan veter izrul drevesa. Na železniški progi leže izravana drevesa in morajo vlaki jako oprezno voziti. — V okolici mesta Arad je bila te dni taka nevihta, da so se podrli koli brzjava in telefona.

Potres. Sinoči so čutili v Sarajevu močan 6 sekund trajajoči potresni sunek. Sunek je bil tako močan, da se je majalo pohištvo. Od torka imajo ondot nevihto s snegom in temperatura je padla pod ničlo.

Slovenski misijon v Egiptu. — Tretji teden v postu t. j. od 10.—17. marca se je obhajal pod vodstvom preč. p. Beniga iz Kajre v Aleksandriji v koptovski katoliški cerkvi sv. misijon za Slovence in Slovenke. Prepričevalni govori p. misijonarja mnogoletnega bivšega dušnega pastirja v Aleksandriji, so segli poslušalcem globoko v srce in upajmo, da bodo obrodili mnogo sadu. Za povzdigo sv. misijona gre vsa hvala našim vrlim pevkam pod vodstvom č. slovenskih šolskih sester, katerim se moramo zahvaliti za ves njih trud, kakor vsem, ki so se misijona v obilnem številu vdeležili. Posebna hvala tudi preč. p. Benigu! — Teden pozneje t. j. od 17.—24. marca je vodil sv. misijon v Kairi č. p. Evgen iz Aleksandrije. Odlikovale so se zopet naše pridne pevke pod spretnim vodstvom č. francoskih usmiljenih sester, ki so tudi radovoljno dale na razpolago kapelico, kjer smo se vsak dan zbrali k pridigi in drugim pobožnostim. — Mnogo jih je v Aleksandriji kakor v Kairi posebno Slovenk, ki se pri najboljši volji niso mogle vdeležiti teh milosti polnih dni, pa tudi — žalibog — premnogo, ki se jih niso hotele poslužiti. — Naj Bog podeli svoj blagoslov; Slovencem in Slovenkam pa naj tudi v tujini ohrani dragoceni dar prave, žive vere!

»Panteon« je cerkev v Rimu, v katero se je te dni peljal italijanski kralj k sv. maši. Darovala se je sv. maša po kraljevem očetu Umberto, ki počiva v isti cerkvi. Na poti v »Panteon« bil je kralj napaden.

»Panteon« je bil zidan 27 let pr. Kr. Še dandanes vidi se nad vhodom napis: »M. Agrippa L. F. Cos. Tertium fecit«, t. j. »zidal jo je M. Agrippa, Lucijoma in v tretjem letu svojega konzulata«. To je zet cesarja Avgusta, ki je vladal, ko je bil rojen naš Zveličar. — »Panteon« pomenja tempelj vseh bogov, ker posvečen je bil takrat vsem malikom — bogovom, zdaj je krščanski tempelj, posvečen Mariji Devici vseh mučencev. Pod tlakom te cerkve je veliko vozov kosti krš. mučencev in mučenic, pripeljanjih iz katakomb.

Cerkev je okrogla, ogromna. Na zunaj brez lepote, tu in tam z rušenim in ožganim zidovjem. Pred vhodom je 16 velikanskih stebrov iz rudečega in rujavlega egiptovskega granita; tudi ti so vsled starosti in raznih nezgod v teku časa tu in tam rušeni, pobiti in pomanjkljivi.

V notranjosti je pa cerkev še dandanes lepa in napravljena na človeka poseben vtis, kakoršnega ne napravlja niti cerkev sv. Petra. Okroglo je vse, tudi streha. Cerkev meri povprečno 45 metrov. Kar je velikanska kupola na cer-

kvi sv. Petra, to je »Panteon« na zemlji. Ina samo eno okno in to je v sredini okrogle strehe. Meri povprečno 8 metrov. Skoz to okno dobiva ves veliki okrogli prostor svojo svetlobo; povsod enako svetlobo in povsod enako senco. Neka sveta, nebeška miloba, nek rajski mir vlada tu vsled te svetlobe. Človek je ganjen.

Okoli in okoli ob stenah so oltarji. V tej cerkvi počiva kralj Umberto in njegov oče Viktor Emanuel I.

»Panteon« je najhitrej najstarša cerkev na svetu. Veliko nezgod jo je od 1. 27 pr. Kr. do današnjega dne zadelo. Dvakrat je v njo tresčilo. Divji narodi so jo hoteli posuti in, da ni bila spreminjena v trdnjavo ali porušena, gre priznanje kat. Cerkvi, ki je ta poganski tempelj hitro v začetku sprejela za svojo cerkev. Čuvala jo je roka božja; Bog jo je ohranil do zdaj v potrjenje resnice sv. vere.

Loterijska posebnost. V soboto so pri dviganju številke dunajske loterije dvignili številke 35, 36, 37 in 38. Med loteristinjami in loteristi je to naključje vzbudilo največjo senzacijo.

Demonstracija zoper brezversko igro v Graškem gledališču. V Gradcu v Francovem gledališču so krščansko-socialni obiskovalci v torek demonstrirali proti igri »Das Gnadenbild«, v kateri se sramoti češčenje Marije. Zastor se je moral doli spustiti.

Kardinal postane v prihodnjem konzistoriju papežev tajnik msgr. Bressan, ki oskrbuje papežovo zasebno korespondenco.

Finančni tajnik je postal finančni komisar v Trstu dr. Gustav Gandusio.

»Bo že Bog dal«. V »Slovencu« čitamo: Naš prijatelj nam piše: Peljal sem se z današnjim vlakom juž. železnice v Ljubljano. Med postajami Zagorje - Ljubljana je v voz III. razreda prišel večkrat precej natrkan sprevodnik. Slučajno je bil tudi neki duhovnik v kupeju in vsled tega je sprevodnik večkrat delal proti drugim osebam opazke: »Bo že Bog dal!« in pri tem zasmehljivo pogledoval duhovnika. Nazadnje je pa Bog njemu tudi res dal in sprevodnik je, kakor je dolg in širok, na postaji Laze padel iz kupeja.

Vojaški nabor. Dne 3. t. m. predstavilo se je prednaboru prostovoljno iz goriškega okraja 51 mladeničev; potrjenih je bilo 21; iz tolminskega okraja 48; potrjenih je bilo 21; iz mesta 6; potrjen nobeden.

Slovenska pesem se je razlegala po videmskih ulicah. Prijatelj našega lista nam je sporočil: Včeraj, dne 3. aprila, sem bil v laškem Vidmu. Sprehajaje se pa starodavnih videmskih ulicah in po Viktor Emanuelovem trgu zadoni mi na uho slovenska pesem. V Vidmu, na italijanskem se vendar ne bo nihče upal peti slovenskih pesmi. In vendar je bilo res. Kdo je pel po videmskih ulicah slovenske pesmi! Vojaški novinci, naši beneški Slovenci, ki so imeli ta dan vojaški nabor v Vidmu. Cela vrsta jih je bila in peli so po ulicah pristne slovenske pesmi. Mnogo Italijanov jih je gledalo in nihče jim ni žalega rekel. Mislil sem sam pri sebi: Saj je bolj varno peti slovenske pesmi v laškem Vidmu kakor v »laški« Gorici. — Govoril sem z nekaterimi mladeniči, ki so potrjeni v vojaške. Vprašal sem jih, ali se ne boje, da bodo morali iti v vojsko v Tripolitanijo. Rekli so mi: »Za našega kralja damo kri«. Rekli so mi, da se že bori nekaj beneških slovenskih mladeničev s Turki. Rekli so še: Ljubimo kralja in ljubimo naš slovenski jezik.

Mesne novice.

m Vstajenje s procesijo. Vstajenje s procesijo se bode praznovalo, in sicer:

v soboto ob 4^{1/2}, popoldne v stolni cerkvi, ob 6. uri zvečer pri sv. Ignaciju, ob 7. uri na Placuti in ob 7^{1/2} uri pri kapucinih; v nedeljo pa ob 6. uri zjutraj na Kostanjevici in Podturnom.

Vspored božje službe velikega tedna v veliki cerkvi. Veliki petek. Ob 6. predp.: slovenska pridiga. Ob 9. predp.: kor; ob 9 in pol božja služba. Ob 4. popold.: Pete jutranjice. — Procesija z relikvijo Sv. Križa, italijanska pridiga.

Velika sobota. Ob 8 in pol predp. kor; ob 9. blagoslovljenje ognja, krstne vode itd. Ob 10 in pol slovesna sv. maša. Ob 4. popold. kor, ob 4^{1/2}. Vstajenje s procesijo.

Slovenska govora na Veliki petek. Jutri ob 6. uri zjutraj bo slovenski govor v stolnici, zvečer ob 7. uri pa v cerkvi sv. Ignacija.

Smrtna kosa. V soboto zvečer je umrla v Gorici po dolgi in mučni bolezni v 26. letu svoje dobe g.čna Srečka Hrovatin, hči nadučitelja v p. in sedaj voditelja deške pripravnice »Šolskega Doma« g. Josipa Hrovatina. Pogreb je v pond. popoldne ob 4. uri. Udeležba pri pogrebu je bila velika. — Udeležili so se pogreba tudi nekateri dekliški razredi »Šolskega Doma«. — Spoštovani žalujoči družini naše iskreno sožalje! Pokojnici pa svetila večna luč!

m Umrl je v bolnišnici usmiljenih bratov g. Maks Plesničar, ki je bolehal dolgo časa. Pokojniku svetila večna luč. Preostalih naše sožalje.

Umrl je v Gorici pri usmiljenih bratih delavec Josip Pavšič. Bil je ud »Sl. kat. delavskega društva«. Društvo se je vdeležilo pogreba z zastavo. Pokojnik je bil pošten mož, dober katoličan in dober družinski oče. Naj počiva v miru!

Naš prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand z družino v Gorici. — Vračajoč se z Brionskih otokov, se je mudil v najstrožjem inkognitu v pond. popoldne par ur v Gorici Nj. Visokost nadvojvoda Franc Ferdinand s soprogo kneginjo Hohenberg in sinovi. Pripeljal se je s posebnim vlakom državne železnice okoli 4. ure. Visoki gostje so se podali s postaje v hotel »Südbahn«, da so pozdravili tam se s hčerami nahajajočo veliko vojvodinjo toskansko Alice. Čeravno je bilo vreme skrajno neugodno, ogledali so si nekoliko naše mesto ter so se podali tudi v stolno cerkev. Tudi na Kostanjevico so bili namenjeni, ali opustili so to namero, ker je bilo vreme res pregrdo. Deževalo je namreč neprestano in pihal je poleg tega tudi silen veter. Zvečer z večernim brzovlakom so se visoki gostje odpeljali v Pöchlarn.

Krasen prizor: Pomlad se bo predstavljala pri veselici društva »Skalnica« na Belo nedeljo. Natančen program objavimo v prihodnji številki.

Krščansko-socialnim delavskim organizacijam naznanjamo, da bomo tudi letos praznovali začetek pomladi slovesno. Imeli bomo tridnevno v cerkvi sv. Ignacija in potem (tretjo nedeljo po Veliki noči) procesijo na sv. Goro.

Odperti lekarni. Za velikonočne praznike bodeta odperti tudi popoldne in bodeta imeli v času od 7. do 14. t. m. ponočno službo lekarni: Gliubich - Tromba.

m Zorrtijev spomenik v mestnem vrtu baje končno le postavijo, a ne ob cesti, kakor prvotno določeno, marveč za javnim straniščem ob telovadnem trgu.

m Tenorist Erjavec, goriški rojak, bo pel, kakor smo že poročali, prihodnjo sredo zvečer ob 8. uri v dvorani »Trgovskega Doma«. Pričakuje se, da pride poslušat domačega pevca mnogo občinstva.

m Sena je bilo danes zjutraj na senenskem trgu v Gorici mnogo. Cena mu je bila 4.20 K stari cent.

m »Pršuti«. Na izvoznem trgu v Gorici so danes prodajali »pršute« Iz naših hribov je bilo prinešenih mnogo »pršutov«. Cena jim je bila klg. 1.80 K.

m Spovedancev je bilo te dni v Goriških cerkvah mnogo. Vičeli smo pri mizi Gospodovi najodličnejšo gospodo poleg priprostega delavstva in ženstva.

Tretji velikonočni praznik je naveda, da so v Gorici popoldne trgovine zaprte. Letos bodo ta dan trgovine celi dan odprte. Tako je sklenil gremij goriških trgovcev.

Z državne postaje so v nedeljo (na oljčnico) vozarili do poludne s hlodi obložene vozove v Podgoro. To je veliko pohujšanje, ki bi morale oblasti prečiti.

Iz Soče so potegnili v soboto zjutraj mrtvo truplo. Spoznali so v njem nekdanjega ponočnega čuvaja Antona Zongar. Nesrečnežu se je zadnje čase mešalo in bil je tudi par mesecev v tuk. norišnici.

Nemštvo v Gorici napreduje. — Tekom zadnjih tednov ste nastali v Gorici 2 nemški društvi, in sicer krajevna skupina društva »Reichsband deutscher Eisenbahner Oesterreichs« in »Verein für Werkmeister und Industriebeamte in Görz um Umgebung«. — Nemci delajo, slovenski »naprednjaki« in njih listi pa psujejo in »napadajo« v znamenju »skupnega dela« poštene Slovence, ki nočejo prištevati urangutanga med svoje prednike. To je njih narodno delo!

m Za posestnike psov. Tukajšnji municipij je odredil, da mora imeti vsak pes v mestu nagobčnik, ker se je konstatirala v mestu pasja steklina. Psi brez nagobčnika se bodo brez drugega ubili. Razum tega mora vsakdo, ki ga je ugriznil pes ali mačka, to naznaniti mestnemu zdravstvenemu uradu.

Iz goriške okolice.

Razpisana služba. Razpisano je z dnem 21. marca l. 1912. mesto poštnega odpravnika pri novoustanovljenem c. kr. poštnem uradu v Štandrežu pri Gorici. Sedanji letni pavšal za lokalno dostavljanje poštnih pošiljatev znaša 504 K. Prošnje je oddati v teku treh tednov na pošto in brzojavno ravnateljstvo v Trstu.

g Prvačina. Naša godba se je iz dveh oddelkov združila v eden. Godla bo le na liberalni podlagi. Tako so določili liberalci ob cesti.

g Iz Kojskega. (Novice.) Vojaštvo imamo v svoji sredi, s katerim izhajamo še precej složno. Seveda smeti ne manjka nikjer, tako tudi v naši občini. — Občinske volitve bomo imeli v našem obširnem županstvu v doglednem času. Pravijo, da se je jelo svitati v našem županstvu in da je upati na boljše čase. Dal Bog! Kar je mož poštenih in vnetih za dobrobit občine: vsi pod eno zastavo, pod zastavo dela za ljudski blagor na krščanski podlagi.

g Iz Bukovice. Naša občina je še precej velika in stoji ob prometni cesti. Z Volčjodrago bi bila lahko nova župnija in nova duhovnija. Farovž smo že sezidali, tako lep, da mu kmalu ni najti para naokoli. Duhovnika pa ni. Ga ne moremo dobiti. Pri nas manjka krepka roka, ki bi vodila naše zahteve naprej do uresničenja. — Naše gospodarske razmere so slabe. Ta zima je bila trda. Zaslужkov malo. Dobro, da smo kako kronico zaslužili pri naših opekarnah. — Naš dolgoletni tajnik gospodarskega sveta in svoječasni občinski tajnik v Vrtojbi Peršič je umrl v goriški bolnišnici.

g Slana je bila danes zjutraj in tudi včeraj v naši okolici. Škode sicer ni naredila, ker le redkokje se vidi krompirjeve poganjke vrh zemlje.

g Dr. Tuma na Trnovem. (S Trnovem g a.) Okrog 11. ure je priletel rdeči Tuma minulo nedeljo na Trnovo z teletnjakom na hrbtu. Sprehajal se je po občini, potem pa, kakor pravijo — šel spat par ur. Ob 3. uri popoldne je napovedal shod v gostilni Vinkota Štrosarja, pri katerem se je zbralo okoli 80 mož in mladeničev. Tuma je govoril in govoril, in sicer o bogatinih, katerih bogatstvo bi se moralo deliti. Razumeli ga je bilo tako, kakor bi želel razdelitev premoženja bogatinov med reveže. Poslušalec Vovk Jožef je rekel Tumi, da bomo najprej razdelili Tumov denar, kar pa mu ni bilo prav. Tuma je rekel, da on je menil da bi se moralo razdeliti premoženje Rotšilda in kneza Svarcemberga. Če smatra Tuma za bogataša le imenovana dva, mi se z njim ne strinjamo, kajti kdor premore 100.000, kakor dr. Tuma, je v naših očeh tudi bogataš. Tuma bi moral najprej dati lep zgled: Razdeliti stotisočake, ki jih ima, med reveže, potem naj bi šele govoril o drugih bogatinih, ki stiskajo pakor Tuma. Govoril je o grajščakih in duhovnikih. O poslednjih je rekel, da so v škodo ubogemu ljudstvu. Tumi rečemo, da duhovniki so njemu v škodo, ker ga ne podpirajo na poti v poslansko zbornico na Dunaju, kamor bi tako rad prišel sedaj, ko ima stotisočake. Tumova zgodovina nas baje uči, da takrat, ko je bil še učitelj nekje na Kranjskem, kjer ga je duhovnik podučeval latinščino, duhovniki niso bili nesreča za naše ljudstvo, pač pa sreča, in tudi za Tumo sreča, ker če bi ne bilo duhovnika bi on najbrže ne bil danes doktor in bi ne sedel na stotisočakih. — Tuma je rekel na shodu, da so vse vere dobre. Mi nismo tega mnenja. Turška vera uči, da vsak Turek, ki zakolje kristijana, bo zveličan. Jud si šteje v odpustek, če oslepari kristijana. Ali ste to dobri veri? Ne! Če ne veruje Tuma nič, je njegova stvar, a ni treba, da to robo usiljuje drugim. — Tuma je govoril dve uri. Na koncu mu ni nihče ploskal. Na Trnovem ne bo kruha za rdeče sodruge. Tuma je imel s seboj solkansko telesno stražo.

g Iz Mirna. (Pasijonske igre.) Nekaj posebnega je bila za nas Mirnčane tiha in cvetna nedelja. Na ta dva dneva smo imeli v našem društvenem domu pasijonske igre, nekaj takega, kar se na slovenskih odrih ne vidi. Ogromne žrtve, ki so jih imeli naši igralci z učenjem in s pripravami so bile poplačane, kajti obakrat je bil naš »društveni dom« nabito poln poslušalcev od blizu in daleč, in sodba o pasijonski igri je bila le ena: Takega še nismo videli. Igra »Trpljenje Kristusovo« je slična onim pasijonskim igram, ki se igrajo vsakih 10 let v Oberamergau-u na Nemškem. Le kdor je videl te igre more soditi, kakšnega pomena za krščansko stvar so. Naši Mirnčani pa se niso ustrašili truda. Do 70 oseb je sodelovalo. Prizori so bili naravnost ginljivi in ostanejo v neizbrisnem spominu onih, ki so bili navzoči pri igrah. Celi teden se v Mirnu in okolici ni govorilo drugega kot o teh igrah. Vsakdo je hotel kaj povedati iz posameznih dejanj. — Hvala igralcem! Hvala č. g. kaplanu Draščeku za velikansk trud, kajti ta igra je njegovo delo. Na svidenje prihodnje leto!

Štandrež. V nedeljo je skočil 20letni Jož. Nanut v samomorilnem namenu v Sočo. Potegnil pa ga je iz vode nek mož, ki se je tam blizu nahajal. Pravijo, da si je hotel že enkrat prej tako končati življenje, a da so ga rešili pijonirji. Revežu se je um omračil. Klatil se je po občini in prosjačil: doma pa ga niso marali. V pond. so nesrečneža oddali v deželno umobolnico.

Iz Št. Andreža. (Nova vojašnica). Vojašnica na Rojcah, namenjena za vojake pionirje, je skoraj dograjena. Ta vojašnica bo stala okoli 160.000 K. Zidali bomo še eno vojašnico tu na Rojcah, tik sedanje, ki bo namenjena za vojake dragonce, oddelek strojnih pušk. Občina je že sklenila pogodbo. Čaka se še potrjenja vojnega ministerstva. Nova vojašnica bo stala okoli 118.000 K in bo zidana najbrže iz betona. — Tako bomo imeli v Št. Andrežu kar tri vojašnice, dve na Rojcah, eno pa na Velikih Rojcah, za vojake zrakoplovnega oddelka, ki je že zgrajena, katero pa ni zidala občina.

g Št. Andrež. (Novice). Poštni urad torej dobimo v Št. Andrežu. Skrajni čas je bil za to.

Našim gostilničarjem ob cesti so vojaški zrakoplovci v srečo. Mnogo meščanov je hodilo gledat vojaške izlete, in so vračaje se v mesto pili. — S sejanjem krompirja nadaljujemo. Najbrže da ni bilo še nikdar toliko krompirja vsajenega v Št. Andrežu kot letos. Neki glasovi se širijo po občini, češ, da so nekateri kmetje za združno delovanje, drugi pa proti. Mi pravimo: V združenju je moč! Česar ne zmore eden, zmoreta dva, zmorejo trije itd. Moja odkrita želja je: Štandrežki krompir naj bi se v prihodnji sezoni ne izvažal potom prekupcev, marveč združno življenje naj se poživi, in dobiček, katerega bi imeli prekupci naj utaknejo raje kmetje v lastne žepe. Združništvo kmečkemu stanu še ni škodovalo.

Občinske volitve v Opatjemselu, ki so se vršile te dni, so izpadle tako, da si je S. L. S. priporila večino. Zmagala je v tretjem razredu in po večini v prvem.

g Iz Sovodenj. Duhovnika nimamo še v svoji sredi. Začasno oskrbuje duhovna opravila č. g. kaplan iz Mirna. Pravijo, da ga ne dobimo do jeseni. — Sovodenjci bi imeli mnogo za povedati javnosti, a reči niso že zrele. Tvarina, katero imamo pripravljeno za objavo bo v pouk marsikomu. Soča nam pridno odnaša drva s »Proda« s seboj. Namesto da bi ležala na naših dvoriščih leže na dvoriščih Furlanov. Ko se dva prepirata se tretji smeje. — Kedaj se občina Sovodnje reši občinskih trogov, ki so polni občinskega medu?! — Naš cerkovnik, ki se mora tožariti za svojo plačo, je pravdo dobil, župan zgubil. Pravijo, da bo župan napravil vsklic. Na čegave stroške? Bo še govora o tem — Naše županstvo noče razumeti, da se morajo kriti vse cerkvene potreščine z dokladami na izravne davke. Glavarstvo je bo moralo podučiti, da je na krivi poti. Enkrat je je že namestništvo. **A naše županstvo bi naredilo utok, tudi proti Bogu Očetu!** Blagor advokatom, gorje občanarjem!

g Rubije. Posestvo umrlega barona Bianchija bo vodil najstarejši sin Fric, sedaj okrajni komisar v Inomostu na Tirolskem. — Nekaj čudnega je to, da je kokoš posestnika Franca Pavletiča vrgla hkratu dve jajci, skupaj zraščeni. Eno jajce je veliko debelejšo od navadnega, drugo, ki se prvega drži po še precej debeli žilici je drobnejše. Jajce se izroči narodnemu muzeju — Napiši na železniški postaji v Rubijah so še vedno taki, da misli vsak tujec, ko pride v Rubije, da je na furlanskem ozemlju. Ali bi ne bil že čas, da bi se blestel na rubijski železniški postaji napis v slovenskem jeziku? — Gostilna ob Vipavi tik Rubij je zaprta. Že več njih je iskalo sreče tam, a nihče je ni našel. Smola se drži te hiše.

g Iz Dornberga. — Pretekli teden smo vendar hvala Bogu imeli lepo vreme, kojega so se naši kmetje, čeravno v potu svojega obraza, veselili. Zjutraj na vse zgodaj je bilo vsaki dan že vse pokoncu in gospodarji niso skoraj ve-

deli, kam bi svojo družino oziroma delavce poslali, ker delo je bilo povsod siljeno. Sedaj smo pa že zopet na starem; kajti v noči od nedelje na ponedeljek je začel spet livati nepotreben dež, ki ovira ubogega kmeta, da ne more svojega začetega dela nadaljevati in končati. — Torej ni nikako čudo, če se ga je lotil nek strah in obup; kajti če se o pravem času ne seje in sadi, ni tudi mogoče dobre letine pričakovati. Kakor vse kaže, je torej beda zopet na vratih.

Kaj pa še drugega novega pri nas, hoste mogoče vprašali, gosp. urednik. Marsikaj je, kar pa ne maramo spravljati v javnost. Da nam mislijo naši sosede Prvačkovci spraviti za finančo še orožnike tjedol, to je že itak v »Prim. Listu« z dne 14. marca t. l. dopisnik iz Dornberga poročal; in da v ta namen zidajo že kasarno, ki je toliko potrebna, kolikor sedanji dež, ker smo jo že davno v Dornbergu sezidali ve tudi že vsakdo. In kdo bode moral s tem nepotrebnim zidanjem nastale stroške plačati, če ne ubogi kmet trpin, ki je že itak z davki preobložen? Preselitev finance, orožnikov in omenjeni stroški, ki nastanejo z zidanjem nepotrebne kasarne in ki jih bodo morali pomagati plačati tudi naši Dornberžani, ki imajo v Prvačini zemljišča, vse to so posledice v Prvačino zafurane postaje državne železnice, ker to je moral že vsakdo vedeti, da bode vse vlekla za seboj. Pa kaj hočemo, po toči zvoniti je prepozno.

Dopisnik je zadnjič v »Prim. Listu« tudi izrazil željo, da bi kmetje bolj skupaj držali. Prav bi bilo, vsaj ene in iste stranke. Ali tudi tega ni.

Marsikomu, dasiravno je že mnogo dobrega storil in žrtvoval za dobro stvar se hoté krivice delajo iz zgolj maščevalnih namenov.

Kakor omenjeni dopisnik tako želimo tudi mi složnost med našim ljudstvom, zato kličemo: Proč z maščevanjem, proč s sebičnostjo in osebnostmi in zavlada naj mir in ljubezen, da postane naša lepa občina zopet, kakor je že bila, uzor drugim občinam.

Iz Št. Ferjana. — Dne 26. marca nam je smrtna kosa posekala šestnajstletno pri vseh zelo priljubljeno deklico **Ano Knež**, društvenico Marijine družbe. Bila je vsem svojim tovarišicam pa tudi drugim po svojem lepem obnašanju v zgled. Ob njenem grobu niso žalovali le potrti stariši, bratje in sestra, ampak vsi sorodniki, vse društvene Marijine družbe in sploh vsi, ki so jo poznali. Pogreb dne 28. marca je pričal, kako smo jo vsi ljubili in spoštovali. Na njenem prezgodnjem grobu kličemo: Počivaj v miru, draga Anica! Na svidenje nad zvezdami!

Iz ajdovskega okraja.

a V Šturiji bo na Veliko nedeljo lepa veselica tamošnjega izobraževalnega društva. Poleg drugih pevskih točk bodo igrali igro »Testament«. Začetek ob 3 in pol uri pop.

Iz kanalskega okraja.

Diplome častnega občanstva izroči županstvo Anhovo prihodnjo soboto in sicer: veleč. g. dr. Antonu Gregorčiču, državnemu in deželnemu poslancu, nadalje velerodnemu g. Josipu Fonu, državnemu in deželnemu poslancu, in velerodnemu g. Ivanu Berbuču, deželnemu poslancu in odborniku.

Iz kobariškega okraja.

kb Kred. Naše slovensko katoliško izobraževalno društvo priredi na Velikonočni ponedeljek popoldne svojo veselico. Vspored je kratek — a lep. Sli-

šali bomo deklamacijo Simon Gregorčičeve pesmi »Rabeljsko jezero«, videli bomo ljubko mladinsko igro s petjem v treh dejanjih: »Deklica s tamburico«, ki jo je spisal Silvij Sardenko. Kot tretja točka bo enodejanka Zofke Kveder Jelovškove: »Pijanec«, zajeta iz kmečkega življenja in mojstersko slikajoča žalostne razmere, ki nastanejo vsled alkoholizma, ki je rak-rana našega ljudstva.

Pričakujemo velike udeležbe — saj vstopnina je malenkostna in enakih prireditvev se ne vidi pri nas vsak teden!

Iz komenskega okraja.

km Kostanjevica na Krasu. Neki tujec v naši občini je dolgo krpucal in krpucal, dokler ni skrpucal nekaj za »Primorca« z dne 23. marca t. l., kar naj bo kot napad na dopisnika »Prim. Lista«. V prvi vrsti opominja dopisnika, naj molči glede nemira. Vprašam Vas, g. tujec, kdo pa več nemirov goji v naši občini kot pa Vi in Vaši somišljeniki. Ali se še spominjate, g. tujec, kako so nastopili Vaši privrženci, ko smo imeli mi veselico dne 15. avgusta l. 1910. Ali ne vidite, kako se dandanes obnašajo napram našemu poštenemu in mirnemu ljudstvu, ki nima nikake hudobije in ki vsestransko napreduje z lepimi vzgledi?

Če pa misli meni podtikati »švoh« pamet, naj poprej svojo dobro preišče. »Primorčev« skrpucar govori tudi o nekem sokolskem znaku, katerega bi bil jaz nekomu strgal. A ne pové, kje in kdaj se je to zgodilo, ker tudi ne vé, če se je to sploh zgodilo. Take reči so pa zmožni le ljudje v taboru »Primorčevega« dopisnika

G. dopisnik, naše društvo nima člena, ki bi kakemu drugemu društvu strl tablo po noči. Mi nismo prav nič v zvezi z onimi ponočnjaki, katere Vi najboljše poznate. Če so Vam dobro znani oni voditelji, ki so ponujali denar šolskim otrokom za vstopnino k naši veselici, bodele tudi znali povedati one posebne vzroke, o katerih čenčate v Vašem dopisu.

Kar se pa tiče kaznovanja šolskih otrok zaradi obiskovanja naših veselice, je to le maščevalnost od strani učitelja, ki je zraven tega še pristranski. Zakaj pa ni kaznoval učitelj šolskih otrok takrat, ko so se udeležili veselice, ki sta jo priredili obe društvi.

Norčevanje z našim društvom pa nikakor ne more pristojati človeku, ki hoče kaj veljati. Zapomnite si to, g. tujec in premišlujte nepremišljeni dopis! **N a z d a r !**

km Kostanjevica. Še drugi dopisnik se je oglašil v »Primorcu« z dne 23. marca t. l. Seveda ga je tiščal moj dopis v »Primorskem Listu« z dne 7. marca. Zato je poskušal olajšati svoje bolečine s tem, da je začel žaliti dopisnika »Prim. L.« Pravi, da ima dopisnik »Pr. L.« resnico le na srečo v ustih in na jeziku pa vedno laž. No, ne vem, če je res tako, ali zaradi svojega jezika ni mi bilo nikdar treba zagovarjati se, kakor se je to »Primorčevemu« dopisniku in njegovim pristašem večkrat pripetilo.

Kar se pa tiče spoštovanja do g. G. A., bodite prepričani, da si je g. G. A. ni pridobil še le s tem, da je ponujal in tudi dajal denar otrokom, da so obiskali našo pošteno zabavo, marveč ono spoštovanje je že prej užival, ker je eden naših najvrlejših društvenikov.

Moje delo doma in na polju pa Vas, dopisnik lažnjivega »Primorca«, nič ne briga in mi tudi Vi ne boste prav nič ukazali glede tega.

Mene imenuje ta dopisnik bogaboječega in vpraša, če ne slišim glasu v cerkvi, ki pravi, da smo vsi bratje in sestre in naj vsak ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. To, dopisnik, slišim in tudi izpolnjujem. Vi pa in Vaši

pristaši pa ljubite Vašega bližnjega in njegovo To je resnica!

Dopisnik.

Iz sežanskega okraja.

s Kazlje. V noči na soboto, t. j. na 30. marca t. l. so neznani tatovi vdrli v klet nekega posestnika v Kazljah ter mu ukradli precejšnjo količino boljšega terana. V kleti so našli sodček, ki drži 30 l, napolnili so ga s teranom ter vse odnesli; potem so napolnili še brentač s teranom ter se odstranili pustivši kletna vrata odprta. — Lansko leto so pri ravno istem posestniku hoteli tudi v tem času vdreti v klet, a se jim ni posrečilo. Ker je takrat odšel sin posestnika v Trst, so si mislili, da bodo nemo-teno mogli delati. — Sodi se, da mora biti tat kje v bližini. Orožniki pozor!

s S Krasa. Sedaj se bliža čas, ko bodo naši liberalci zopet pričenjali prirejati svoje plese. Stariši bodo stiskali in varčevali, sin pa bo na plesu težko prisluženi denar zapravljjal. Hčerke pa se bodo po plesih pogubljale in delale starišem sive lasi. Liberalci pravijo, da so plesi potrebni, a ne pomislijo, kake posledice nastajajo vsled plesov. Starišem polagamo na srce, da poučijo svoje otroke v tem oziru še o pravem času!

Iz korminskega okraja.

kr Od laške meje. Kaj pravijo naši obmejni Lahi o vojski s Turki? Navdušeni so za vojsko, a le doma. Če jih vojaška oblast pokliče pod orožje pa ne manjka joka in stoka. Seveda opravičeno. Pravili so nam te dni Lahi, da je iz ene bližnjih vasi prišel mladenič iz vojske domov brez leve roke. Kroglja mu jo je odnesla. Enako je prišel eden vojak domov brez levega očesa. To napolnjuje laško ljudstvo s strahom in si želi seveda zmage nad Turki in konec vojske. Če jim pravimo mi, da so bili v tej in v tej bitki njih vojaki tepeni, so hudi in nočejo tega verovati ter nam pravijo, da smo jim nevoščljivi, ker zmagujejo Turka in da smo jim nevoščljivi, ker imajo tako dobro vojsko... Slaba tolažba!

Iz Iržiškega okraja.

Avtomobilska nesreča pri Štivanu pri Devinu. V nedeljo zvečer se je vračal z Gorice proti Trstu avtomobil z več osebami. Ko je prišel avtomobil v bližino Štivanja pri Devinu, se je hotel izogniti kočiji, ki je vozila pred njim. A nesreča je hotela, da je avtomobil najprej zadel ob kočijo ter jo prevrnil. V kočiji sta bila brat in sestra Legiša iz Devina. Medtem ko se bratu ni nič zgodilo, je zadobila sestra težke telesne poškodbe ter so se ji možgani pretresli. Brat in sestra sta se podala potem v Devin. Avtomobil pa je potem, ker je šofer preojstro zavil v stran, zadel ob obcestni kamen ter se prevrnil. Pri tem je zadobil Franc Kozuh, ki je bil v njem, tako težke poškodbe, da je včeraj umrl. Drugih pet oseb pa je bilo težko ranjenih. Prepeljali so jih deloma v bolnišnico v Trst, deloma na dom. Na lice mesta se je podala komisija, da konstatira krivdo. Vsega bo najbrže kriv šofer, ker je vozil z veliko hitrostjo.

Droblinice.

Karl May umrl. V Draždanah je včeraj umrl znani nemški pisatelj Karl May.

Štrajk premogarjev na Angleškem, ki je provzročil promet in industriji na milijone škode, je začel pojemati. V mnogih premogokopih so zopet pričeli z delom. Če bi bil trajal štrajk še nekaj

tednov bilo bi gotovo prišlo do hude gospodarske krize — ali celo do katastrofe na Angleškem.

Predrzni tatovi. V Londonu je tatinska tolpa ulomila v eno zlatarno ter odnesla za 250.000 frankov zlatenine. Prodreli so morali tri zidove, predno so prišli v zlatarno. Po odhodu so tam pustili mnogo ulomilnega orodja ter tudi sveder, ki ga goni elektrika, s katerim so prevrtali kovano kaso.

Eksplozija min v Dardanelah. V Dardanelah (morska ožina, ki vodi v Carigrad) je eksplodiralo več min, katere so Turki posadili v morje, zato da ne bi Italijani čez noč s svojo floto prišli pred Carigrad. Nesreče ni bilo pri eksploziji nobene. V Dardanelah je le 100 m široki del morja prost min in mora vzeti vsaka ladja, ki ondot vozi, vodnika, da ne naleti na kako mino. Ponoči pa sploh nobena ladja ne sme ondot voziti.

Postna zapoved. Leta 1905. je umrl bavarski minister za bogočastje dr. Ludovik pl. Müller. Po dolgi parlamentarni seji naletel na ulici na nekega poslanca kmečkih občin, ki ni bil dosti znan po Monakovem. Minister se mu pridruži ter ga vpraša, kam je namenjen. »Eksceleuca«, pravi mož, »danes je petek, pa ne vem, kam bi se obrnil, da bi dobil preprosto postno kosilo.« »No, če se hočete zadovoljiti s skromnimi postnimi jedili,« dé minister, »pojdite z menoj, pokažem vam tako hišo.« Vljudnosti ministri se poslanec ni ustavljal; med živahnim pogovorom sta došla do hiše, kjer je bil po mnenju poslančevem določeni hotel. Kmalu nato se je nahajal mož v lepem stanovanju, kjer mu je minister predstavil ljubeznivo svojo ženo in prijazne otročiče. Poslanec se izgovarja ter hoče oditi; toda minister ga ne pusti, češ: Pri nas ne jemo nikdar ob postnih dneh mesa, kajti cerkvena zapoved velja prav tako za ministra, kakor za vsakega drugega katoličana. V čast nam bo, če ostanete pri nas; oprostite in dovolite, da bodo tudi moji otroci pri isti mizi obedovali. Hočem jih pri sebi imeti, saj sem radi obilnih stanovskih dolžnosti tako premalo med njimi.« Kosilo so pričeli in končali s kratko molitvijo, ki so jo opravili otroci. Poslanec je zatrjeval večkrat pozneje, da v tako prijazni družbi še nikdar ni obedoval. »Sl. U.«

Iz Londona v Pariz v zrakoplovu. Angleški zrakoplovec Hamel je z enim potnikom preletel z zrakoplovom dolgo pot London-Pariz. Ustavil se je med potjo dvakrat.

10.000 oseb umrlo vsled lakoti. V zapadni Indiji vlada taka draginja živil, da je dosedaj umrlo vsled lakote nad 10.000 oseb. Tako se poroča iz Bombay-a.

Strah pred špijonažo v Italiji. — V bližini občine Lamon v Italiji so utrdbe, okoli katerih sta se pred dnevi nahajala en Francoz in en Tridentin. Italijani so ju aretirali, a niso našli pri nju nič sumljivega. Lahko se grozno boje, da ne bi kak tujec le s pogledom odnesel kako trdnjavo.

Bogat kmet. V občini Temesreka na Ogrskem je nek kmet kupil graščino grofa Miklosa za 1.333.500 kron. »Kmetija« obsega 1300 oralov. Kmet je celi kupni znesek plačal s suhim denarjem. Shranjen je imel denar doma v posebnih lesenih, z železjem dobro okovanih posodah. Ogrski kmetje namreč radi ne zaupajo prihranjenega denarja hranilnicam, kljub temu, da jim požar mnogokrat uniči shranjene tisočake.

Mišice -- iskrice.

Stegnjen spi ko žrd na vozi; sanja rad o mladih kozih.

Izgovor vsak se prav mu znese, če pes na repu ga prinese.

Trmec vrta z glavo v zid; z nitjo šiva lonec vbit.

Ko limbarček lepa, golobjih oči; za makovo zrnice greha ni v nji.

Močan, da hrast izruje, pa z miško se bojuje.

Lisica pridiga na novi maši! kako lepo! saj danes kar ne plaši.

Že večkrat se je opotekel; na ledu mož preveč opekeli.

Moder, prebrisan se zdi, ptičice z bobnom lovi.

Zubelj njegov je še mrzel; v srce zamašena vrzel.

Počasi telo, telo, do nohta prigorelo.

Polž je v rebri zajca vjel, to bo vsak Tomaž verjel.

V žepu kačo pisano ima, sreblje sapo, družega nima.

Čaka ga kakor duša nebes; nikdar zapre ne v nadi očes.

Rad bi imel zlatkano srečo; Bogu prižiga ledeno svečo.

Vile majhne, grablje velike; syet vesel je take oblike.

Srčno krvco za njo prelil; kurjo iz lončka v lonček odlil.

Prej si nos odgrizne, se mi zdí, kakor staro trmo opusti.

Pasjih dni, oslovske sreče, mož dá rad za žlico leče.

Oči zavija proti nebu; srce pa sili k belem hlebu.

Povohal je sršena; besed nastala štrana.

Gospodarske vesti.

Pozor prešičerejci! Trihine so kakor ikre bolj nevarne človeku kakor pa živalim samim. Trihinsko bolezen povzroča majhen nitast črv, ki živi v prešičjem mesu. Samec je 1½ milimeter dolg, samica pa 3 do 4 milimetre. Prešič dobi trihine od podgan in miši, v kojih mesu tudi živijo. Ako požre prešič podgano, se kapice, v kojih se nahajajo trihine vsled delovanja prebavnih sokov, raztopijo in trihine postanejo proste. Na to trihine dorastejo in se plodijo dalje. Ker skoti trihina-samica večkrat zaporedoma in ima vsakikrat do 1500 živih mladičev, se množijo trihine zelo hitro. Našlo se je v 20 gramih prešičjega mesa okrog 1000 trihin. Mlade trihine pa ne ostanejo v črevah, temveč prevrtajo čez nekaj dni čreva in dospejo po krvnem toku v meso ali mišice, v kojih dorastejo do prej omenjene velikosti in v teku enega leta že obdaja posamezne trihine apnenasta kapica. Največ trihin je v prečni mreni ali preponi, potem v mišicah glave, v očesnih, vratnih, tilnikovih mišicah in v mišicah med rebri. Če povzije človek prešičje meso, v kojem so trihine, se zgodi pri človeku glede z mesom povzžitih trihin natančno isto, kakor je zgoraj popisano za prešiče, ki so požrli podgansko ali mišjo meso, ki vsebuje trihine. V tem ko se pa pri prešičih mnogo manj kažejo škodljive posledice vsled povzžitih trihin in je opazovati le pri mladih živalih medlost, drisko in okornost udov, lahko postane za človeka povzitek mesa s trihinami skrajno nevaren. Navadno se pojavijo pri človeku takrat, ko prevrtajo trihine čreva in preidejo v kri, trebušni vročinski bolezn (tifusu) podobni bolezenski pojavi, s kojimi v zvezi je tako hud črevesni katar in driska, da mnogi vsled tega umrjejo.

Poleg črevesnega katara pa se pojavijo tudi še zelo hude bolečine v udih

in prsih, čemur je vzrok prihod mladih trihin v mišice udov in v prsne mišice. Čez šest tednov navadno ozdravijo vse one osebe, ki so dotlej ostale še pri življenju, vendar pa se čuti še dolgo časa vsled te bolezni, upelhanost, hrbtne bolečine in premrlost udov. Najbolj občutljivi so mladi ljudje, manj starejši.

S temeljitim kuhanjem in pečenjem zamorimo trihine v prešičjem mesu. — Ker pa mnogo ljudi ne more opustiti življenja surovih klobas (salamov) in gnjati, je najboljša varstveno sredstvo proti trihinski bolezni, če se prešičje svinjsko meso z drobnogledom. Da pa obvarujemo prešiče pred trihinami, moramo skrbeti kolikor mogoče, da ne pridejo podgane v bližino svinjakov in prešičev ter da ne krmimo prešičem razne mesne odpadke zaklanih prešičev.

Meso takšnega prešiča, ki ima trihine, je sežgati ali pa politi z žvepleno kislino, predno se zakoplje. Življenje trihine lahko traja več let.

»Km. Pr.«

Ali bi ugašen karbid zelenjavi kot gnojilo kaj koristil, ali bi morda škodoval? Ugašen karbid od acetilenske razsvetljave je skoraj čisto apno in pride torej poštev kot apneno gnojilo. Ker je apno važna rastlinska hranilna snov, zato na zelenjadnem vrtu kakor tudi drugje nikakor ne bo škodovalo, ampak bo le koristilo, kajti večina naših zemelj ima lahko raztopnega apna malo v sebi in bodo zato rastline največkrat prav zelo hvaležne za gnojenje z apnom. Ker pa apno pospešuje razkrajanje onih snovi v zemlji, ki dajejo rastlinam hrano, zato je po gnojenju z apnom rast veliko bujnejša, in če se obenem z drugimi hranilnimi snovmi zadostno ne gnoji, dela apno velik učinek le v pričetku, pozneje pa rast zaostaja, ker se zemlja izsesa. Gnojenje z apnom je torej v večini slučajev neobhodno potrebno, a pri tem se je držati načela: kdor z apnom gnoji, naj nikdar ne zamudi istočasno obilno gnojiti z drugimi hranilnimi snovmi.

Zahvala.

Podpisani izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo za izkazane izraze sočutja o bolezni in smrti dobre in nepozabne hčerke oziroma sestre

ANE KNEZ.

Posebna zahvala bodi izrečena preč. g. kuratu, Marijini družbi za obilno udeležbo, g. organistu in pevovodji, pev. kam Marijine družbe in pevcem cerkvenega zbora in sploh vsem, ki so prihiteli na pogreb.

Žalujejo ostali:

Oče, mati, bratje in sestra.

SPOMINJAJTE SE OB VSAKI PRILIKI »ŠOLSKEGA DOMA«!

Tvrdba

A. & F. Anderwald

== v GORICI ==

Tekališče Josipa Verdi št. 32

(v hiši sl. Centralne posojilnice)

priporoča visokočastiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo najrazličnejšo zalogo za

kolonjalno blago in delikatese.

Vedno sveže in prve vrste blago po najnižjih cenah.

POSTREŽBA TOČNA IN SOLIDNA. Čast. mestnim strankam pošilja se blago na dom.

Pri nakupu Kathreinerjeve

je paziti navedo, da se dobi tudi pravi izvorni kavojski sliki župnika Kneippa kot varovalno znamko in v imenoma Kathreiner. Veliko je malovrednih posnemkov.

Kathreinerjeva
prinese srečo in blago.

†

Tužnim in potrtnim srcem naznajo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je umrl danes naš brat

MAKS PLESNIČAR

po dolgi in mučni bolezni v 47. letu starosti previden s sv. zakramenti za umirajoče.

Pogreb se bo vršil jutri v petek ob 6. uri zvečer iz bolnišnice usmiljenih bratov v župno cerkev sv. Ignacija in potem na domače pokopališče.

Gorica, dne 4. aprila 1912.

Žalujejo ostali.

Priporoča se

pri nakupu pomladanskega in poletnega blaga za ženske in moške obleke slovensko trdko

Ivančič & Kurinčič
Gorica, Gosposka ul. št. 11.

Krojaška delavnica.

Priporočam svojo delavnico veleč. duhovščini in p. n. slavnemu občinstvu v mestu in na deželi. Izvršuje točno in pošteno po najnovejših vzorcih. Pričakujem obilnih naročil in bilježim z odličnim spoštovanjem

IVAN ŠULIGOJ,

krojaški mojster
Gorica, ulica sv. Antona 12.

JOSIP TERPIN

naslednik Antona Polatzky

v Gorici na sredi Rašela štov. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovanje nürnberškega in drobnega blaga, ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine za pisarne, kadilce in popotnike. Najboljše šivanke in šivalne stroje; **potrebščine** za krojače in črevljarje. — Svečnjice, rožni venci in mašne knjige.

Hišna obuvala za zimske in letne čase.

Raznovrste semena, trave in detelje.

Najboljše preskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih na deželi.

P. n. g. pričakujem obilnih odjemalcev

Loterijske številke.

30. marca.

Dunaj 37 38 9 35 36
Gradec 49 38 48 1 37

ODLIKOVANA PEKARNA

JAKIN

Gorica, vla Formica

ss priporoča za odjemanje raznega peciva navadnega in najfinejšega. Pecivo je najboljšje. Priporočam se cenj. odjemalcem za obilen poset. S spoštovanjem E. Jakin

Zajamčeno prave

čebelno-voščene sveče

priporoča prečastitim cerkvenim predstojništvom ter slavnemu občinstvu po nizki ceni

J. Kopač

št. 95 svečar, Gorica ulica sv. Antona 7.

Prva slovenska trgovina z jedilnim blagom

Anton Kuštrin,

v GORICI

Gosposka ulica št. 25

priporoča slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo veliko trgovino raznega jedilnega in kolonijalnega blaga.

Vse blago prve vrste.

Cene zmerne in nizke. Postrežba točna in solidna. Na željo odjemalcev v mestu se blago dostavlja na dom.

Pošilja se po železnici in pošti.

Ure budilke po 3 K z garancijo eno leto; stenske ure z nihalom z lep omarico, bije ure in pol ure z natančnim tekom z enoletno garancijo 11 K; nikelnate žepne ure s stanovitnimi belimi pokrovi 4 K; srebrna cilindremontor ura, lepo gravirana z enoletno garancijo 7 K; zlate poročne rinke, pečatene pri c. kr. finančnem uradu od 7 K naprej.

Velika zaloga raznovrstnega zlata in srebrnine. Vse po nizkih cenah. Sprejemajo se tudi popravila, ki se izvršujejo točno in po zmernih cenah.

Jakob Šuligoj,

urar c. kr. državnih železnic

GORICA,

Gosposka ulica št. 25.

Bogomila.

Za nemške učiteljice spisal Jakob Ecker. Za slovenske odgojiteljice priredila Emerika Holzinger pl. Weidich.

(Dalje.)

»Vstati hočem in prepotovati mesto, na trgih in ulicah njega iskati, katera ljubi moja duša!« Tako je govorila nevesta v visoki pesmi. Dosti srečnejša si ti, o srečna nevesta božja. Tebi ga ni treba dolgo iskati, svojega ljubljence; tebi ni treba kakor oni, vprašati mestne čuvaje: »Kateraga ljubi moja duša, ali ste ga videli?« Bogomila, ti veš za njegovo prebivališče, ti poznaš mestice, kjer je tako rad. V cerkvi, v tistem koru, na oltarju, v tabernaklju: tukaj je on! Morda te loči le malo stopinj od njega, njegov tihi dom je tako blizu tvojega doma. Morda gledaš iz svoje šole zvonik, ki te vedno in vedno spominja njega, ki je iz ljubezni prišel

1) Vis. pes. 3, 2, 3.

Vabilo

k

REDNEMU OBČNEMU ZBORU

„CENTRALNE POSOJILNICE“

registrovane zadruge z omejeno zavezo

v Gorici

ki se bode vršil v četrtek dne 11. aprila 1912 ob 10. In pol uri predp. v posvetovalnici „Centralne posojilnice“ s sledečim

DNEVNIM REDOM:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. a) Potrjenje računskega sklepa za leto 1911.
b) Določba o uporabi dobička.
c) Določba visočine obresti deležev.
4. Konečni obračun podjetja, ki se vodi pod imenom „Krojaška zadruga“.
5. Volitev načelstva.
6. Volitev nadzorstva.
7. Morebitni predlogi.

Načelstvo.

Zahvala.

Za mnogoštevilne dokaze srčnega sočutja ob nenadomestljivi izgubi naše iskreno ljubljene nezabne hčerke, dobre in drage sestrice, svakinje in tetice

SREČKE HROVATIN

izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem našo najtoplejšo zahvalo. Posebno se zahvaljujemo vlč. domačemu g. župniku za večkratne obiske in za častno spremstvo k zadnjemu počitku, dalje vlč. gg. oo. kapucinom, čast. učiteljskemu osebju in šolski mladini društva „Šolski Dom“, cenj. rodbini Mercina za požrtvovalno tolažbo v teh težkih dneh, vsem darovateljem krasnih vencev kakor tudi vsem preblagorodnim gospem, gospicam in gospodom, ki so vzlic slabemu vremenu v tako mnogobrojnem številu s svojim spremstvom izkazali dragej rajniki zadnjo čast.

Gorica, dne 2. aprila 1912.

Žalujoči ostali.

Nova trgovina z železnilno

Pinter & Lenard

Velika zaloga železa, cementa, kuhinjske posode, raznovrstnega orodja za poljedelce, mizarje, kovače i. t. d. sesalke, klosete, peči, štedilnike in vsi v to stroko spadajoči predmeti. Cene zmerne, postrežba solidna, prijazna in domača. Cenjenemu občinstvu se toplo priporoča

Pinter & Lenard.

Podpisani naznanjam svojim in drugim odjemalcem, da sem preselil svojo krojaško delavnico iz Križne ulice nasproti „Šolskega Doma“ v ulico sv. Antona na dvorišče št. 7 v hišo g. J. Kopača, svečarja v Gorici.

Priporočam slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, posebno vlec. gg. duhovnikom svojo izvrstno delavnico za izdelovanje talarjev in drugih spadajočih oblek.

Z odličnim spoštovanjem udani

Josip Smet,
krojaški mojster v Gorici.

Peter Cotič,

čevljarski mojster, Gorica, Raštelj 32.

Zaloga vsakovrstnih čevljev za odrasle in otroke. Naročila z dežele se po pošti razpošiljajo. Cene zmerne.

Edino zastopstvo najboljšega čistila za črevlje in usnje.

Sukno

za moške in volneno za ženske obleke, zadnje mode razpošilja najceneje

Jugoslov. razpošiljalna

R. Stermecki v Celju št. 304

Vzorci na zahtevo poštni neprosto.

Prvi c. kr.

priv.

strokovni zavod za izdelovanje oblek za gospode vsakega stanu.

Zaloga inozemskega in češkega blaga in izgotovljenih oblek.

Izgotovljene obleke in blago na meter kakor tudi sukanec in svilo prve vrste se prodaja po znižani ceni.

Zaloga oprave k uniformam edino le pri

M. Poveraj-u, v Gorici
na Travniku št. 5.

Odlikovana pekarija

in sladčelnarja

K. Draščik

v Gorici na Kornu

(v lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, pince itd. Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali orig. buteljkah. Priporoča se sl. občinstvu. Cene tako nizke.

Tukaj so svete reči:

Jezusa Telo in kri;
Duša, ktera njega vživa,
Se ne pogubi.

Bod' češčen, Odrešenik!

V nadlogah pomočnik,
Svojim vernim, Tebi zvestim
Varhi in učenik.

Posvečuj nas ti zares,
Čudapolni kruh z nebes!
Ti otni nas vseh nevarnost
Duš ino teles.

Spokorjenja daj solzé,
Grehov zbrši nam dolgé;
Vera, upanje, ljubezen
Naj v nas goré.

Kadar umrje telo,
Vzemi dušo ti v nebo,
Da se bomo veselili
Vekomaj s tebo.

Bogomila, vedno ne čutiš v srcu te radosti. Pridejo bridke ure: tudi tedaj ne pozabi njega, ženina. V bridkosti in

žalosti radi iščemo tolažbe pri ljubem prijatelju. Glej, tukaj je on, tvoj prijatelj, tvoj pravi srčni prijatelj, ki zna tolažiti in ki te rad hoče tolažiti. V svetišču odkrij svoje srce: edino dobri, zvesti prijatelj ti otre solze. Njemu pripoveduj o nevhvaležnosti, katero trpiš od hudobnega sveta: ne odpusti te brez velike tolažbe. Njemu predstavlja v molitvi svoje otroke: on vzdagne roko in blagoslovi ljube otročiče, kakor je storil svoje dni na zemlji. In, o kako srečna bodeš včas, kadar boš videla v tistem kotcu klečati pobožne otroke, kateri so po tvojem lepem vzgledu na skrivnem zlezli v cerkev, da bi zaradi molitve žrtvovali igro!

Govori o dani priliki pred svojimi otroki o brezprimerno veliki sreči, da imamo Gospoda v tabernaklju. Govori njim na srce, da spoznajo, kako brezsrčno in nevhvalno je, iti mimo odprtih cerkvenih vrat, pa ne obiskati nekoliko trenutkov našega zveličarja ali pa ga mimogrede še celo ne pozdraviti.

(Dalje pride.)

Nova slovenska mesnica
ulica Treh Kraljev
(Via Tre Re 16) pri kavarni Dogana.

Podpisani priporočam slavnemu občinstvu svojo mesnico prve vrste. Velika izbira jančjega, telečjega in govejega mesa in svinjine. Cene zmerne brez konkurence. Pričakujem obilo odjemalcev. Na želje odjemalcev se dostavlja meso na dom.

Se spoštovanjem

Andrej Frandolič,
mesar.

NOVA
TRGOVINA Z USNJEM
v Kapucinski ulici „pri Lizi“ št. 2.

Podpisani priporočam svojo trgovino z usnjem in čevlji, potrebno, vsem cenj. odjemalcem v mestu in na deželi, ter želim z dobrim blagom in z najnižjimi cenami postreči. Pričakujem obilo odjemalcev. S spoštovanjem udani

Josip Marušič,
trgovec.
Gorica, Kapucinska ulica št. 2.

TVRDKA O. ZAJEC

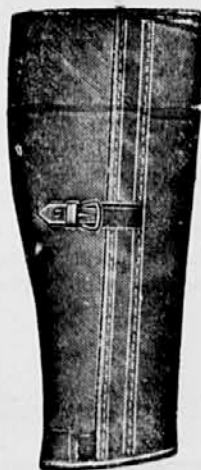
trgovina z železjem v Gorici
v hiši „Goriške ljudske posojilnice“ (prej krojaška zadruga).

Priporoča bogato zalogo železa, pločevine vsakovrstnega kovanja za pohištvo in stavbeno mizarstvo, kovaško, kleparsko, klesarsko orodje, straniščne naprave in upeljave, strešna okna, traverze, cement, svinčene in železne cevi in pumpe, žico, žična ograja, razno kmetijsko orodje, štedilnike, peči, kuhinska in hišna oprava. Postrežba točna, domača in cene konkurenčne.

Prosimo zahtevati listke blagajne radi kontrole.

Velika izbira
GAMAŠ
in
GALOŠ

J. DRUFOVKA

GORICA, Gosposka ulica št. 3
nasproti „MONTA“.

JOSIP CULOT

v Raštelju št. 2/25 v Gorici.

Velika zaloga vsakovrstnih igrač, drobnin za zabavo in punic za igrače.

Rečni verci, pedčbice, razpela iz kovine in lesa, čevlji in klope za poletno sezono zaloga drčbnjave in kramarje na drobno in debelo, kipi in svetniki iz porcelana, semena za zelenjave in trave, moške in ženske nogavice, mošnjički in denarnice, listnice, kovčegi stniki, cevi itd. itd.

Lekarna Cristofolletti v Gorici na Travniku.

**OLIO DI FEGATO
DI MERLUZZO**
PRIMA PEŠCA

Trskino (štokfiskovo) jetrno olje. Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti. Izvrna steklenica tega olja na ravnomere barve po K 1-40, bele barve K 2.

Trskino železnato jetrno olje. Raba tega olja je posebnost priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nervozni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jodecem.

S tem oljem se ozdravijo v kratkem času s gotovostjo vse kostne bolezni, žilni stroki, golše, malokrvnost itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norveške, preliče se vedno v mojem kem. laboratorju predno se napolni steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim čt. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofollettijeva pijača iz kine in železa.

Najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskinim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

„CENTRALNA POSOJILNICA“

REGISTRROVANA ZADRUGA Z OMEJENO ZAVEZO

v GORICI

obrestuje hranilne vloge po 4 $\frac{1}{2}$ %. Daje članom posojila na vknjižbo po 5 $\frac{1}{4}$ %, na menice po 6%, na mesečno odplačevanje, ki znaša mesečno 2 K za vsakih 100 K. Rentni davek plačuje posojilnica sama. Zadrugni urad je v lastni hiši **Corso Gius. Verdi** št. 32, I. nad. — Uradne ure vsak dan razun nedelj in praznikov od 8. ure zjutraj do 1. popoldne.

ODBOR.

Čevljarska zadruga v Mirnu

priporoča sl. občinstvu, da se pri nakupu obuvala za bližnje **veilkonočne praznike posluži naših izdelkov**, ki se prodajajo v naslednjih naših prodajalnah:

v Gorici

na Starem trgu št. 1. (na vogalu Rabatišča).

V TRSTU, Barriera vecchia 38. V SPLITU, ulica staroga suda 314. V TRSTU, Via dei Rettori 1. Prodajalnice so preskrbljene z vsakovrstnim črnim in barvanim obuvalom za vsaki stan. Čevlji „Čevljarske zadruge“ v Mirnu se glede ličnosti kosajo z vsakim tujim izdelkom, a so poleg tega trpežni, ker se za izdelovanje istih rabi le usnje prve vrste.

Rocno delo.

Sprejemajo se naročila po meri.

Nizke cene.

Izvršuje se poprave.

Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev v Gorici
registrovana zadruga z omejeno zavezo

posrednje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici, TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

Največjo zalogo pohištva za Goriško z lastnimi delavnicami za mizarstvo in tapetarsko stroko ima

A. Breščak - Gorica

Gosposka ulica št. 14 (v lastni hiši).

Velika izbér raznovrstnih žimnic, vložkov, ogledal, slik, stolov in vsega, kar spada h hišni upravi. Glede cen konkuriram lahko vsakemu, ker prodajam blago iz lastnih delavnic.

Za mnogobrojna naročila se toplo priporočam

ANTON BREŠČAK.

Podružnica

„Ljubljanske kreditne banke“

V GORICI

— se bavi z vsemi v bančno stroko spadajočimi posli. —
Vloge na knjižice obrestuje po 4 $\frac{1}{2}$ %, vloge v tekočem računu po dogovoru.

Delniška glavnica K 8.000.000.

Centrala v Ljubljani.

— Rezervni zaklad K 800.000. —

POD RUŽ N I C E: Celje, Celovec, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.